

La salut del poble es la suprema llei.

Poble que no lluyta, es un poble mort, y tal lluyta deu ser pel dret a la vida y la lliure manifestació.

Preus de subscripció

Granollers, un mes, 0.50 pts.
Fora, trimestre, 2.— »

LA TRONADA

Tots els que 'ns buscan el benestar a la altre vida, se 'l procuran per aquesta.

Deu, al crear al dimoni ó va equivocar-se, ó's gosa en que 'l mal existeixi; per aixó la ciencia no lliga ab ells.

Administració - Redacció

Aurora, 135

SETMANARI SATÍRICH VERMELL ✨ Sortirà tots els dissabtes

PAGO PER ADELANTAT. — NÚMERO SOLT 5 CÉNTIMS

A LA TASCA

Ola, amichs y companys!

¿No'ns coneixeu? Som els mateixos, que després de forsats silencis torném a la tasca. ¿Quina? La mateixa de sempre, a la nostra. Garrotada de dret a qui llauri tort, garrotada de cego als que's perden de vista.

Anticaciquistes, lluitarém contra tot caciquisme: al ja pudrit de vell y al que a tot hora's formi. No volém esser pedestals per l'encumbrament dels llestos y si volém ensenyar aquets a la vindicta pública pera que'l poble'ls conegui, els cerqui y'ls palpi... ab les puntes de bones vares de freixa.

Gracies al encumbrament que la deixadesa de nostra vila ha prestat a no il·lustres, a llustroses personalitats, aquets bitxos, que quasi ni cara d'home tenen han deixat a la mateixa a un dels estats més llastimosos. Entre xanxullos y matuteig, sangoneres y prostitutes, han deixat a Granollers pitjor que un poblet de la Xina, ¡si. mil voltes pitjor!, perquè allí al menys saben ventarse les mosques; l'han deixat com a una cábila després de les civilisadores (?) visites que reben. Han també substituït tant l'esperit de les masses que si no se'ls dona alguna ingecció de *Vitalina* s'arribaria a ser com una tribu de galifardeus vinguts de Babia.

Peró no; hi som nosaltres y sens nosaltres, altres que senten, que aspiren, que pretenen respirar nous aires: aires de llibertat y de justicia, y uns y altres, ells y nosaltres y tothom que en defensa de sos drets y dignitat ciutadana's disposi seguirnos, formarem un bloch, hont pendrà assiento, hont serán els fonaments del únich pedestal just, el del Progrés ab totes ses extensions y rames.

Endevant tots els que vullgan ajudar-nos en llur tasca, per nosaltres no quedarà; en nostres ansies de progrés y llibertat pegarem, lluitarém y'ns hi jugarem tot nostre esforç encare que tinguém de raure altra volta a les grapes de Memphis.

Cacicalla, clericalisme, burocracia,

favoritisme, indiferencia y rastrerisme; tots plegats; prepareus, que nosaltres, com nous Júpiteres de les nobles aspiracions, descarregarem sobre vosaltres tots els gasos, tots els fluids d'odis concentrats en nostres núvols y farem que LA TRONADA vos aniquili per complert a fi de que'l sol de la Justicia ixca resplendent y que l'ambient que's respiri siga sa y pur com les nostres aspiracions.

Per vosaltres cacichs de totes les èpoques, sigueu quins sigueu, sens temer les resquicies de vostra verinosa baba, ¡A LA BARRA! un per un anireu, ja que vos tres maldats vos fan acreedors, no de ¡A LA BARRA!, de ¡al pal!

Per vosaltres clericals, devastadors de conciències, exatrodadors de cervells; els nostres LLAMPECHS no deixaran bellugar ni una rata en el més amagat recó de sagristia, y ¡ay del que rellisqui!, no será poca la murga. Als que respectuosament compleixin son ministeri (¡¡ipoquets!!!) serán respectats, però'ls que vullgan traficar ab el mon... ¡garrotada!

¡Ah!, un avís a totes les fures de sagristia, beates murmuradores, portapuxets frarescos, ¡mucho ojo!... Tenim correspondencia ab el dimoni y... la que rellisqui cap al *Bussón a'en Banyeta* a fer públiques vostres xafarderies.

Nostre dimoni cantaire'ns ha manifestat que vol cantar, que cantarà, que te una pila de CANTARS al pap y... com no vol inmiscuirse en truites, dich, en lluites electoreres, esperarà les eleccions y allavors vinga la guitarra y

*En tu pino planto una puerta
y en tu parra una ventana,
y a l'esquena caciquista
garrotada, garrotada.*

Ja ho sabs, poble, de tú y per tú som; si'ns ajudes, tú que tot ho pots, serém fermes y forts com les montanyes, y la teva salut, que es la nostra, la procurarà ferma LA TRONADA, netejant l'ambient de tota porqueria.

¡Per la conquesta del Amor, de la Pau, del Progrés y de la Llibertat humana!, ¡a ells! que son poch y... tot porqueria.

LA REDACCIÓ

Avís important

LA TRONADA que es del poble y pera 'l poble, no vol dependeixer de ningú; ni de 'n Pau, ni de 'n Pere; vol pegar de ferm a qui s' ho mereixi; aplaudirà les obres meritories, ho farà de cor prestanthi tot son esforç, pero no vol encumbrá a ningú; no vol aixecar pedestals ni crear idols que la perversitat del mon els faria nous deus de tirania. Res d'aixó; estém cansats de pillos y aquets, son resultat de les deixadeses del poble.

LA TRONADA, en el terreno de lluita n que volém colocala necessitará l'apoy dels homes de bona voluntad que simpatisin en nostre obra y que desinteresada y incondicionalment vullgan contribuirhi. Aixó, si; reneguém de tota imposició.

A tots los ayments de nostres iniciatives, a tots los que sentim les nostres ansies, cridém y proposém:

LA TRONADA farà una llista en sa administració de *suscriptors sostenedors* quins a son domicili se 'ls pasará a cobrar 1 ral semanal fins que la mateixa tinga vida propia.

Vos va bé? Donchs a inscriures a la llista.

Ab l'esforç de molts, arribarem a la meta de nostres aspiracions.

La Tronada

ALLIOLI POPULAR

Vet aquí lo que en realitat es nostre actual ajuntament, un allioli popular; cap aplicació li escau com la comparació al popular allioli. Una barreja d'alls que piquen, fins mortifiquen, y un calmant, l'oli, que ho dolcifica, y tot plegat y barrejat una materia que'l que no está bé de conciencia, vull dir d'estómach (per molts vol dir lo mateix), l'irrita y'l perjudica, però'l que no te cap pecat en la

conciencia, (¡tornemhi!) al estómac, ¡ja ho crech!, li va de primera.

Aném al nostre allioli, vulgo ajuntament.

Varen ser tants els abusos, conxorxas y gatuperis de la bandada monárquica que'ns administrava en legislatures passades; els desastres eren tan á la vista pública, que ¡fillets de Satán!, se tingué de pendre un determini ferm y decidit.

¿Se feu de la manera més rahunada? No: la solidaritat ab certs elements y en una vila com Granollers no devia efectuar-se. Veritat que tots som paisans ab idéntichs drets y debers, veritat que á tots interessava la derrota d'un putrefacte caciquisme, però les distancies d'uns á altres, políticament parlant, eren, son y serán sempre grans, inmensament grans y sols podia unirles lo que les uní: unes mateixes necessitats, y que consti mal ens pesi clar y net, la manca de formalitat als capitostos del republicanisme de la seva democracia.

¡Si!, repassém el passat d'aquests caps de fusta que interposantse entre'ls cacichs y les masses populars, han agabellat á n'aquestes, capitanejantles y portantles á son suícidí moral. Hem de retreure fets? No, massa'ns cou recordarho, y per vergonya val més que sols hi pensém per posarhi tot lo remey possible. Si, ells, els capitostos de les masses, els que en nom d'un programa federal, radical ó unitari's descuidaven de fer obra republicana ó demócrata, dividint á la mateixa pel benefici del caciquisme; ells foren la causa de tots els mals en que'ns infestá la pestilenta colla d'esbirros del poble, aquells que fent diferenta política, liberal (?) ó conservadora, 'ns escorxaven d'en viu en viu. Per ells, pels mencionats capitostos, quins ab sa nefasta política de dissidencies ens separaven políticament els uns dels altres, per ells se tingué de apelar per aixafar el cap al monstre caciquil, de la confecció del allioli d'idees, allioli que per sort de nostra vila no ha sortit negat, molt al contrari, n'ha sortit la pasta benefactora que'ns ha netejat el cos de la urb de tota classe de microbis.

Molt bé; are ja veyém y veurém ab tot y aixó com aquells vergonyants y desvergonyits, donantsen no vergonya, peña, de que en la administració hi vagin elements contraris á ses fules propagandes y que ells ne son directa y indirectament la causa, els sentim y sentirem barbotejant, en lloch de treballar pera evitarho en l'esvindre, exclamar: ¡ab carlins may! y'ls seus budells, si inteligibles fossin, sentiríem com roncant diuen: ¡ab els cacichs que'ns favóreixen sempre! Cridarán, despotricarán, y units als expopulars fracassats que cercaven el negat favoritisme, farán coro... com les granotes demanant rey, però trobarán el despreci

de tota persona de sá senderi, d'honradesa y dignitat.

L'or (doblé) de ses propagandes ha vist tothom desaparéixer y ja ni'l llautó en queda, puig la porqueria caciquista l'ha omplert de verdet y'l verdet es un vereno que tothom ne fuig.

Endavant, doncs, nostra popular administració; que no rellisqui del bon camí; que no escolti'ls cants de la sirena del rap; que com are no fassi *distingos* y desprecibi tot favoritisme y comptará ab nostre aplaudiment; però repetim ¡que no rellisqui!, que com decidits guardians de nostres drets y debers, sortiran fets *Ecce homos* de nostres grapes. No defensarém may els ideals polítichs ni relligiosos dels que no combreguen ab nosaltres, aixó may, però siguin carlins, siguin del moro Mussa, si fan bona feina'ls aplaudirém y defensarém d'envejoses emboscades, y que consti, si les masses populars ens ajuden en nostra tasca, derribarém als ídols que divideixen al poble sembrant antagonismes y dissidencies y allavors si, augurém unes administracions que aixís com l'actual n'ha fet la feina será demócrata de noms y de fets, republicana y....

PERE BOTER

A LA BARRA...!

En plenes eleccions, aquesta divertida secció fa festa per avuy, però ¡dimoniets del meu cor, qué feina se'ns gira!... Com que pegarém de sech á sech, volém ferho ab datos concrets, més net, volém que la vergonya dels tant faltats d'ella, acabi d'una vegada de l'inconsciencia y maldat de tant bitxo penjable. ¡O s'escorrerán pel foro entonant el *Mea culpa* ab propòsits de fer vida honrada per sempre, ó será'l poble que conegudes ses maldats totes, acabarà á garrotada seca per no haverlo d'entonar ell el *Mea culpa* de la deixadesa.

¿Quin será'l primer? Será... al dissabte que ve vos ho dirém.

¡ATENCIÓN!

GRUPO REBELDE

Del mitin radical antipopular

Dimecres al vespre, els radicals antipopulars celebraren un mitin electoral en «L'Unió Lliberal» ab una més que nombrosa concurrència, fins crech que'ls escándols del dissabte prop-passat portaren la gent al mitin de dimecres.

Els discursos, deixant calque disbarat retórich y alguns cómichs moviments, foren bonics, y si be s'analisessen, els republicans inclós els radicals, la cara'ls hauria caygut de vergonya. Veurém.

Se lamentaren y casi no feren res més de que *la popular* fos composta de elements heterogenis; republicans més ó menos classificats y carlins; digueren que ho feyen tot malament, política del duro y deixaven la del céntim; política de casino y un sens fi de paraules que no enteném, quin significat se'ls dona. De lo que no parlaren fou de la fulla al mateix dia repartida, hont s'hi veu si *la popular* ha fet ó no administració, ab datos concrets y terminants que ni ells ni'ls seus concellers son capassos de contradir.

¿Per qué no parlarne? ¿No digueren que la política popular es un disfrás de carlí y no de vera administració? ¿Per qué no's contestava á n'aquella fulla? ¡Si fins crech que ni l'entenem!

¿En qué quedém? ¿S'ha fet ó no bona administració? ¿Han guanyat ó no als que la votaren? ¿Per qué no's discutí? ¿Qué volien dir ab alló dels duros que si abans de *la popular* valien quatre pessetes, que aquets varen prometre que valdria'l duro complet y que are sols val deu rals?

Fets, asseveracions, datos concrets es lo que necessita tothom per petit caletre que resulti quan vol combatre á una cosa, entitat ó lo que siga, no jochs tan tontos de paraulas.

¡Si senyors! El dimecres se repartí una fulla; allí's donava compte de la intervenció *popular* en el municipi; escrits, calcats hi ha'ls datos tots de son comportament y... els radicals antipopulars, ni'n parlaren poch ni gens. ¿Per qué? ¿Per qué en la confecció de la majoria hi ha carlins? ¿Es que sols vosaltres teniu l'exclusiva per la bona administració? ¿Es que l'honradesa l'agabella tota sols el partit radical? ¿Es que allá hont els radicals han sigut amos de l'administració ho han fet més be que ningú? Vamos homes, que no us deixeu entendre del tot; ab vostre silenci sobre les fulles manifestades demostreu un no se qué... de consecuencia... republicana á la moda dels passats temps.

Més amunt dihém, parlant dels discursos, que'ls republicans inclós els radicals la cara'ls hauria caigut de vergonya; repetim que si dignitat y consecuencia política tinguessen ja'ls hauria caigut y ben amagats plorarien els seus desacerts. Net y clar.

Granollers en sa inmensa majoria es ó se'n diu republicá; les masses, consultielles y veureu com se diuhen republicanes en sa casi totalitat per la més inmensa majoria y ja d'anys; y... anys y més anys el caciquisme sent amo de la població. Sent les masses republicanes, sent republicá'l poble en sa totalitat, no hi havia

LLAMPECHS

maneres de derrocarlo, y ¿cóm degué ferse?, avergonyeusen republicans: ab la ajuda dels carlins. Aquets al menys han sigut consecuentes ab sos ideals, ideals que jo detesto y que com jo crech que la casi totalitat del poble.

Donchs si, senyors radicals y republicans de tots colors, gracies á les vostres intrigues, dissidencies, odís y discordies, essent republicans uns y altres, sense carlins no pogueren derrocar al caciquisme. Deixéus de matonismes y poseuse en sí, no sigueu valents y ploréu vostre desacert y ben net: si carlins tenim al municipi **es obra vostre.**

Are, are, á última hora veniu ab planyideres ploralles y ab propagandes beneficenses al derrocat caciquisme; de que si *la popular* porta mala etiqueta (ja que no mals fets) y recordeuvos que molt avans del periodo electoral se vos invitá pera la agrupació de elements tots republicans que encare que de diferent programa, nos uneixen les mateixes ánsies, á fi de que identificats tots á un mateix desitjos poguessem confeccionar nosaltres els nostres representants municipals; recordéuvos que vos deym que cap necessitat teniam de renunciar á llurs ideals y vosaltres, tots, radicals y republicans de cartró se'n mofareu, se'n rigueren, se'n burlareu. Dos actes celebrarem á L' Unió Lliberal tractant de unir elements sols y exclusiu pera lo defensa de nostres drets comunals y vosaltres seguint fent mofa, comensarem el periódich *Orientación* per vosaltres y ja que no ho feu malament, seguíu: sou els únics consecuentes.

¿Are, are, senyors radicals ens sortiu ab ploralles? No'ns la empassém. Hem vist y sentit certas relacions, estém veyent certas amistats, en públich hem vist relacionarse un dels que estava en l'escenari ab en Gou, capitost d'escandalosos, y en el café de l'Unió Lliberal ensenyarli un paper escrit y més; molts que dissabte xiulaven á una consigna, aplaudien en vostre mitin lo que no entenien.

Discordia, discordia y discordia; aquesta es la divisa del caciquisme; com diuen els castellans: *A mar revuelto ganancia de pescadores*, y'l jesuítich lema: *Divide y vencerás.*

Si senyors; la fruyta al seu temps es bona y vosaltres vos haveu llevat tart; quan era l'hora'ns fereu el sort.

¡Ah! are dech dirvos que les cuestiones obreres no vullgau embrutirles ab les cuestiones electorals; deixéus de Montjuichs, Alcalás y Culleras per encumbrar candidats; al obrer, si voleu redimirlo, ben net y clar se'ls diu: en la política no hi cerqueu res, la vostra reivindicació y solució es en el Sindicalisme, en la associació, en la defensa directa de vostres drets. La política es l'art d'administrar y governar; may el de redimir.

GRUPU REBELDE

El dissabte, dia 14 dels corrents, la «Colla de la gana» tregué les urpes en el *mitin popular* de la Unió Lliberal. Allí fusionats els quatre alcoholisats perduts, pótuls abandonats y gentussa *maleante*, capitanejats per tipos repugnants com el *Frare*, en *Guerrita* y altres de ridícula figura, atentaren al nom de llibertat, la lliure exposició de la paraula á uns que, si figuren en ideals contraposats, compareguren allí sens color polítich determinat y cumplint una promesa feta y per casi tothom acceptada.

Com que allí's tenia de fer comparacions sobre administració comunal y la «Colla de la gana» te tan funesta historia, ¡ja ho crech! si'n van moure de murgá per evitarho á fi de que'l poble no conegués les seves maldats passades, però, *ni por ellas*, trobarán la paga que's mereixen. ¡Al fossál

Segons versions fidedignes, la colla tota sortí *avinada* ja de ca'n Vernet y ab la vaporositat alcoholica ¡ja ho crech si n'hi havia de pulmons pera l'escándol! Els seus capitosts també anaven á l'hora

Vaja, aspirants á la menjadora de Sant Gos y'l roch, si voleu *subir* ja os *empujarem* per allá al enterro del Carnestoltes que farém la junta del vi, però talleus les ungles, que hi cabrán borratxos, no lladres,

* * *

Els *cívico milis* també van á la *lucha*. No á l'África com deuria aconsellarlos son acérrim patriotisme, si aquest no fos l'eterna aspiració á l'empleomanía ó... al *ós*. Van á la lluita ab dos fins: pera contrarrestar vots als populars y afavorir als cacichs de pas y pera comprometre al seu candidat, home are digne, honrat y respectable, en Carlets Puigrodón.

Aquest, que degut á sa honradesa y amabilitat de carácter, s'ha conquistat una nombrosa parroquia y els que's diuen amichs seus sembla que tracten de crearli enemistats y lo que no pot faltarhi may, un exercit de descontentos si ell no s'ajup al favoritisme.

¿No podien escullirne algún altre de menys compromís, com en Bosch (Soqué), Massó (Emili) ó en *José Colomina*, ex-guarda termes?

Ens dol en l'ànima que una figura tan honrada vagi en tan males companyies.

En fi, ¡allí ellos!...

* * *

Com á prelude del escándol y per la «Colla de la gana» feya ja alguns dies que s'ensajaven les formes d'entrar en combat, puig el diumenge abans, ja en una taula del café de l'Unió Lliberal va haverhi bastant mullader de *mam* ab la seva trenca-dissa de vidre y calque salt d'equilibri.

Segons se desprén, en algún salt d'aquets n'hi hagué un que... ¡*patat!*... va caure, y encare va senyalat del nas.

¿Qué?, que jo me n'*Enrich* de les monades de aquets mones populars tan *anti-populars*.

* * *

¿Qué no ho sabeu? D'entre'ls murguistes del *mam* y de la *casalle* cridaven també ¡fora carlins! els coneguts carlistes (?) Carrancanet y Bosch. Que ho cridessen en Panet de la Regadora, perquè no rega ni cobra sense regar els carrers, decidit assistent del barrut frare de les matutes (aquest atissava com un cobart quefe de bandolers); aquell que's va quedar *balp* quan li prengueren el carro de la carn de cacich, vull dir de tocino; el repartidor de xiulets y paleta que me'l *Miro* capás d'aixó y molt més; en *Garrita* magre, que tant serveix de paleta com de

bandera pera fer *ubertas* y com per altres coses que aviat li mancarán les forces pera servir; *meno*, menós mal, però ¡carlins contra carlins! ¡Oh poder de la barra y de la ganal! ¡A quants ximplés fas moure sols ab el tirar d'un cordill untat ab l'oli de la llantia de Sant Gos y'l roch!

Es lo que deya en Carrancanilles: «Ci ells ce posan á cridar ¡fora lladrez! me'z camo, no'z tich per bromez».

¡Ay, ayl! ¿Qué ho dius per alló de les cols y dels cinch duros de multa? ¡Fuig home, si ja no'ns en recordem d'aquelles petiteses!

¡Ets tan petit!... y no plora.

«¡Ay Joseph! el vostre fill m'enamora

¡Ay Joseph!»

* * *

Segons ens han manifestat, avuy al vespre's donará un mitin en el Teatre de l'Unió Lliberal hont *els populars* (si la canalla indecanta contractada pel caciquisme no s'hi oposa ab escándol com dissabte passat), donarán altra volta compte de sa missió y de les seves gestions municipals.

Fins are, d'ensá que'l mon es mon, no hi ha hagut cap administració comunal que ho hagués fet y aixó que hi han carlins en sa confecció.

¡Apreneu, republicans!... Si vostres capdals fossen honrats en idees y haguessen sentit el ideal, avuy forau vosaltres els administradors y no tindriau necessitat de que d'altres elements y retrógados per afegidura vos regalessin aquest mocador, però ¡pit y fora!, no desmayeu, orienteuse be pera una altra vegada esser els més y els forts y pera cridar á comptes als que tan vos malmenaven.

* * *

La Pepa ranca del sabó, ab tota facilitat, doná á llum un nen ros com un fil d'or.

Desgraciadament se li morí al acabar de náixer. Fou batejada cristianament, oficiant el célebre capellá de la familia Fra Joan Bou.

Se li posaren els bonichs noms de Defensa Industrial de la Defraudació.

Fou un gastament.

R. I. P.

Bussón de 'n Banyeta

Vallés y Marina 11 de Novembre de 1911

Germanes meus en Llucifer: Comenso per saludarvos á tots, desitjarvos llarga vida y salut; poch's troppos ab la clatelluda rassa *eucaristicatolicanaletista* y demés herbes que mana y disposa de la mossa mansa; salut y coratje.

Altra vegada entrém á la bretxa contra la reacció que sembla tornava á brollar de per tot; no desmayar, aquí som nosaltres per si no arrollarho, mal-métreho tot, fins que la cacicalla cleritóquila ab sos regiments escampats de peps, lluisos y *beatabigotita-faneres estropajoses* tornin als seus caus d'oscurantisme y d'odís mal comprimits.

Pit y fora, fills de Satán. No deixeu res per vert. Ab nostra TRONADA no vos faltarán llampechs que's ficarán per tot forat, finestra y esclatxa hont s'hi forjan les maldats totes y ¡allí de sech á sech! ¡llamps y trons que tot ho esbotzin!, que ni petita rata de sagristía ni de municipi s'escapi de la tempesta. ¿Qué un *mossega* fa alguna trapassera? ¿Qué hi ha gat ó gata amagada! ¡AL BUSSON! ¿Qué algún *concejaleiro* es pert de vista? ¿qué no's retalla les ungles com mana l'higiene? ¡AL BUSSON! ¿Qué un burgés escanya y procura que guanyém un cel futur per passarlo present ell? ¡TOT AL BUSSON!, fins que en la societat s'hi respiri sols aires d'amor, llibertat y justicia, portant per apoteosis *Emanipació Social*.

Per y á vostra disposició está vostre company y germá en Llucifer, que vos desitja salut y genit,

BANYETA

Imp. Abadal: Tallers, 18.—Barcelona.

LA RAMPINYA

Societat de segurs contra la gana

CAPITAL: tótes les mils pessetas que anualment produheixi la Capella de Sant Gos y el roch

DOMICILI SOCIAL

Plassa dels Tupins edifici propietat de aquesta Companyia

CONCELL D' ADMINISTRACIÓ

President: Pep Valent Becu, Marqués de Calatayud... pregunta per la Dolores
Vis-president: Ricart Matasanos Boro y Varó Viril... deixem encéndrer

VOCALS

Joseph Tarhuguet de la Barra-trista y Fill (S. en C.) casa vella (Matadero.
Antoni Espartano de la Persiana y Tirallarch (Estrany personatge).
Jaume Xucla-canons de la Extratajema Fracasada,
Quirse Ki-ki-ri-ki y Massanás ó Massatrompa.
Martry Canalets del Os Bertrán.
Joan Canalejas y Tirapeixet de Franch, Representant dels 13 punts.
Antoni Rós del Arrós y de la Tripera. - Jaumet Var Net y Brut de Petroli.

Ambulants: Guerrita Magre, Corvedile de Valent. — Mamet des Mamat de Sant Roch.

Assessors: En Pep y la Miquela. — En Miquel y la Pepa. — Secretari: Hipócrates Caco-Carrera.

Capellá de la casa: Fra Joan Bou ex-matuter y ex-tafa entramaliat y tosut. (Se garantisa que aquest mossega es molt adicte á la RAMPINYA, puig feu la carrera á costes d'ella y del pobre que badaba.

OBJECTIU

Aquesta Societat, á diferencia de las populars, manté á tot rumbo d' entre 'ls associats y insociables un cos d'inválits pera ' treball.

La Rampinya, es la societat mundial que ab menos número de anys ha fet mes número de ganduls.

La Rampinya assegura á tots els ciutadans gens populars, mentres á despit de l' higiene no 's talli may las unglas, com als ferrosos adoradors de Baco.

La Rampinya es la companyia que compta ab menos número d' assegurats, gracias á que encare hi ha vergonya.

La Rampinya repartirá entre 'ls seus assegurats un 10 per 100

de lo que dongui la capella de Sant Gos y el roch. Del 90 restant se'n farà cárrech per aumentar el capital y la teulería.

La Rampinya te representants á casi tots els pobles d' aquest districte molt llestos y relació directe ab la de Madrid.

La Rampinya te un representant á Barcelona que vingué ab una desembarcada de Mallorca, es molt viu y viu sols de farratje.

La Rampinya te agents especials pera la mala adquisició de finques. Per infames, vull dir informes, dirigirse al director especial de aquesta secció D. Joseph Tarhuguet.

Detalls certs y secrets en la redacció de *La Tronada* encarregada de fer els funerals.

Arriba granollerenchs! á badar, vull dir, no badéu

Via fora lladres!...

Via fora cacics!...

Dissapte dia 11 de Novembre

REAPARICIÓ DE

La Tronada

Periòdic satíric vermell... *de inolvidable memoria*

Ánimo, granollenchs! Altra vegada venim pesi lo que pesi á fer renáixer aquells moments d'alegria, d'emoció, que experimentaves cada dissabte al playarte en la llegida de tant humorístich com simpátich setmanari.

Sembla que encare't sento al comprarlo exclamar: **¡á qui toca!** y casi febrós buscar la secció de **¡A la barra!** per veure á quina calamitat despoticavem en aquella galería de celebritats en les arts de la pilleria; professors del matuteig, del bandidatge y del desvergonyiment, y allí passarhi un rato deleitós, al mateix temps que entraves en coneixement del desprendiment d'aquella bandada de marráns ab plorosos ulls de cocodrill y urpes d'esparver, y te prevenies per si acás tinguessis la desgracia de tractarhi.

¡Ah, fillets d'en Lluci! Aquella colla ¿sabs? ha crescut molt, ¡molt!... y en tot: en aficions *non sanctas* y en número. Si son molts, molts, però déixals per nosaltres, que han de sortir més nets de tripa que no'ls deixaria una mocadera, y tots, d'un á un, farán cap **¡A la barra!**

Y á vosaltres, escoria de la porquería; xusma de l'inconciencia; vassalls del desbaratat caciquisme; uns y altres deixebles d'en Caco; vividors de les miserias; corbs insaciabls que ab ansia esperavau la defunció de la vergonya d'un poble per assaiar vostra fam de carn putrefacta; á vosaltres vindrém per arrancarvos la careta d'ignocentons que tapa vostra fatxa de salta-camins; volém que'l poble sápigá quins sou y lo que sou y que'l despreci de tots vos llensin á un canyet hont els excrements d'una generació fassin desaparéixer per sempre més la vostra rassa. ¡Arri allá!, que fins al gos de Sant Roch fa riure vostra fatxa.

Nostre llenguatge en vers vosaltres será molt rústech, fins indecorós, puig no s'han fet les flors per donarles als tocinos, y per vosaltres, les flors perderien totes ses gracies y aromes, com pert la puresa tot objecte que toquen vostres urpes.

Ja ho saben tots, uns y altres; el poble que aspira nous àmbients de llibertat y salut y els vius que esperen els descuits dels primers per satisfer ses ambicions. Dissabte, dia 11 dels corrents, reapareixerá **LA TRONADA** y farà feina de debó.

A comprarla tots.

LA REDACCIÓ

